

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 11. Congregatio XV. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. cendum præmovente ageretur. Postquam
 A. C. 1606. vero Lemosius Bastidæ objecerat, quod
 Christus efficacissime fuerit prædeterminatus Patris sui præcepto ad mortem,
 & tamen liberrime, ac meritorie eandem subierit, Bastida negans in Christo
 fuisse potestatem dissentendi, inde inferebat, in homine prædeterminato,
 deesse potestatem ad consentiendum &
 non consentiendum. His diu agitatis
 Cenforeis die prima Februarii rationibus,
 utrinque expensis censuerunt, doctrinam
de gratia ex se efficaci esse tutam, & argumentis adversariorum non obstantibus per-
sistendum esse in decretis. Ceteris vero
 omnibus solus refragabatur Bovius
 Carmelitani Collegii Regens, olim
 Societatis Alumnus.

§. XI.

Congregatio XV. XVI.

*Hist. Contr. l. 6.
 c. 21. & 22.
 Serry hist.
 Congr. l. 4.
 c. 16. & seqq.
 Acta Lemos
 colum. 1176.* **E**adem hæc quæstio rursus die decima quinta Mensis Februarii in Congregatione decima quinta agitabatur: Hanc in rem Bastida fuse admodum probare agressus est, quod Divus Thomas non ad miserit ejusmodi præmotionem, quæ ita physice voluntatem prædeterminet, ut cum ea nec dissensus conjungi, nec sine illa actus elici valeat. Verum hujus asserti sensum explicans Lemosius sub-

VII.
 uam
 uod
 rmi
 em,
 ean
 risto
 e in-
 ato,
 m &
 tatis
 bus,
 nam
 rgu-
 per-
 vero
 vius
 olim
 cima
 gre-
 lanc
 e ag-
 ad-
 quæ
 net,
 nec
 hu-
 osius
 sub-

subjunxit, quod perperam Thomistis Sæc. XVII.
 affingatur, sine præmotione actum elici A. C. 1606.
 non posse, cum ex eorum sententia per
 præmotionem voluntas actum eliciendi
 potentiam non acquirat, sed illa hanc
 præsupponat, atque intactam relinquat:
 Addidit tamen Bastida, prædeterminationem physicam, Sancto Thomæ in-
 cognitam, ac unice a Dominico Ban-
 nesio, qui nil nisi Calvinum sapit, inven-
 tam fuisse. Eapropter Lemosius excan-
 descens, Jesuitis exprobrabat, quod
 antiquiores ipsorum Authores, imo &
 ipsem Molina, hanc fuisse Divi Tho-
 mæ doctrinam testati fuerint, ipsisque
 a suo Generali injunctum, ut hujus
 Sancti Doctoris sententias sequerentur,
 atque inter illas hanc: *cum secundæ cauf-
 sæ operantur, Deus in illas primum influit,*
easque movet: observandum tamen, quod
 Bastida in hac Congregatione probatu-
 rus, Præmotionis doctrinam esse alien-
 nam a D. Thoma, sub sermonis initium
 de Præmotione ista in ordine naturæ
 ita perplexe locutus fit, ut interiorem
 animi sui sensum, licet studiose occul-
 tarit, haud obscure tamen prodiderit
 mentem jam tum in Thomisticas præ-
 motiones tam inclinatam, quam a pro-
 priis, quæ declamabat, verbis dissitam
 fuisse. Ceterum sequens tota Congre-
 gatio decima sexta die vigesimo primo

C 3   ejus-

Sæc. XVII. ejusd. Mensis habita nonnisi ultro citro-
A. C. 1606. que allatis Theologorum testimoniiis in-
 sumebatur, perinde acsi de quæstione
 mere Theologica ageretur, quæ si talis
 duntaxat fuisset, tam longa ac operosa
 concertatio plane supervacanea censi-
 posset: Nihilominus die prima Mensis
 Martii resolvit Congregatio, perma-
 nendum esse in decisio: obstabat rur-
 sus huic judicio Bovius, afferens, quod
 secus Deus prædeterminaret ad actum
 peccati.

§. XII.

*Pauli V. Pontificis consilium de fe-
renda sententia.*

*Ex Archiv.
Rom. Bibl.
Angel. Per-
ron. in ep.
ad Henric.
VIII.* Perpensis igitur Consultorum censuris
 summus Pontifex die octava Mensis
 Martii Congregatione habita Cardinali-
 bus deliberandum proposuit, num e
 communi bono Ecclesiæ foret, ut Apo-
 stolico judicio hæc controversia finire-
 tur? affensere omnes excepto Bellar-
 mino & Perronio, hic ut Henrico IV. ille
 ut Societati ancillaretur. Ut primum
 Jesuitis hoc Pontificis consilium inno-
 tuit, mox omnem movebant lapidem,
 ut illius successum aut impedirent, aut
 faltem retardarent, quocirca quatuor
 vastissimos scriptorum fasciculos, quo-
 rum tres jam ante quinquennium Cle-
 menti

